

Гордана Вукадиновић
самостални истраживач
(Београд)
gosa.vukadinovic@gmail.com

Оригинални научни рад

UDC: 81'373.613

DOI: <https://doi.org/10.18485/prevod.2022.41.88.4>

УПОТРЕБА АНГЛИЦИЗАМА У ПОСЛОВАЊУ СА ДОКУМЕНТАРНИМ АКРЕДИТИВИМА

Овај рад се бави позајмљеницама из енглеског језика, њиховим прилагођавањем и употребом у пословању са документарним акредитивима. Циљ овог рада је да утврди, класификује и укратко прикаже процесе лингвистичког позајмљивања, као и да истакне важност разумевања терминологије која се користи у пословању са документарним акредитивима. Закључак анализе указује да је у раду са акредитивима битно добро познавање стручне области, као и специфичног језика банкарске струке на коме се пословање обавља.

Кључне речи: англицизми, документарни акредитив, позајмљенице, тумачење

The aim of this paper researches the English loan words and their adaptation to Serbian language used in documentary credits. The aim was to determine, classify and summarize in short the process of linguistic borrowing as well as to highlight the importance of understanding the documentary credit terminology. The result of the analysis points to the necessity of advanced knowledge of LC terminology for both linguists and bank experts.

Keywords: anglicisms, documentary credit, loan words, interpretation

1. УВОД

Познато је да језик, као посредник између различитих језичких средина, неминовно даје свој допринос убрзаном развоју науке и технике. Банкарство и финансије данас спадају у области које се веома динамично развијају. Убрзани развој на подручју економије одражава се и на језик те струке, који постаје динамичнији, прецизнији и подложен приливу нових термина.

С обзиром на већ прихваћену чињеницу да енглески језик данас има доминантну улогу у свету, лексичко-семантички проблеми који се јављају

приликом преузимања и преношења стручне терминологије из енглеског у српски језик у домену банкарства, односно пословања са документарним акредитивима, могу проузроковати нејасноће и непрецизности у тумачењу.

Специфично значење термина, њихово правилно тумачење и саобразна примена у оквиру одређеног контекста од пресудног су значаја за успешно обављање акредитивног посла. Прецизност у формулацијама и правилна примена стручне терминологије неопходни су за успешно пословање, јер доприносе елиминисању неспоразума који због употребе нејасних и неусаглашених појмова могу да настану између страна укључених у уговарање и реализацију банкарских документарних акредитива.

Акредитивно пословање, између осталог, обавља се и према *Једнообразним правилима и обичајима за документарне акредитиве* које је, у циљу усклађивања међународних прописа и банкарске спољнострговинске праксе, издала Међународна трговинска комора у Паризу 1933. године.

Од тада су ова правила више пута ревидирана и данас је у употреби Ревизија 2007, Публикација бр. 600 која важи од 1. јула 2007. године (УСР 2007).

Општи циљ ревизије био је усмерен на развој и промене у банкарству, али и на транспорт и осигурање, који су као неодвојиве компоненте уско везане за област међународне трговине. Поред тога настала је и потреба да се сагледа језик и стил који се користе у пословању акредитивима, како би се отклонио начин изражавања који може да доведе до несаобразне примене и неусклађеног тумачења правила. Као последица неусаглашене документације настају трошкови који банкарске клијенте одвраћају од употребе овог иначе поузданог банкарског инструмента.

Полазна основа овог рада јесте истраживање оправданости употребе лексичких јединица које се користе у језику банкарске струке, а преузете су из енглеског језика. Такође се намеће и питање у којој мери је неопходно правилно тумачење специфичног значења ових термина, односно да ли је оправдано њихово преузимање из енглеског језика и колико је то значајно за успешно обављање акредитивних послова.

У овом раду примењена је лексичка анализа језичког корпуса који се састоји од термина и израза наведених у двојезичном издању *Једнообразних правила и обичаја за документарне акредитиве, Ревизија 2007*, у коме се налази оригинални текст на енглеском језику и његова преводна варијанта на српском.

Упоредна анализа ова два текста вршена је према лингвистичким и семантичким критеријумима, контрастирањем у једном смеру, поређењем стручних банкарских термина из енглеског језика са одговарајућим терминима у српском, тј. у језику превода.

Употреба англицизама одавно је присутна у свакодневној пословној комуникацији. Процес глобализације, сагледан из перспективе компјутеризоване комуникације у домену привреде и спољне трговине, као и повећан обим сарадње у међународном пословању, учинио је да се енглески језик истакне као први светски језик.

Технички напредак условљава убрзано настајање нових термина, те српски језик није увек у могућности да прати све такве промене. Питање је да ли би предузимање одговарајућих мера за одржање чистоте српског језика економске струке могло да протера англицизме. Један од аргумената који иде у прилог ставу да тако нешто ипак не би било могуће јесте чињеница да се језик не усваја по диктату, као и то да језик прати модерне токове развоја у економији који на њега утичу.

2. ДОКУМЕНТАРНИ АКРЕДИТИВ – СРЕДСТВО ПЛАЊАЊА У БАНКАРСКОЈ СПОЉНОТРГОВИНСКОЈ ПРАКСИ

Документарни акредитив је средство плаћања у платном промету са иностранством. Овај банкарски инструмент представља свако утаначење између учесника у акредитивном послу, то јест, банака и њихових клијентата, и оно је неопозиво. Њиме се утврђује дефинитивна обавеза акредитивне банке да на захтев свог клијента (налогодавца, купца, увозника...) изврши плаћање у корист његовог пословног партнера (корисника акредитива, продавца, извозника...) у иностранству.

Налогодавчева банка врши плаћање акредитивом уговореног износа, односно плаћа међусобно одређена документа усклађена са условима датим у отварању акредитива. Корисник акредитива прибавља, сачињава и подноси својој банци оригинална документа о извршеној међународној трговини (нпр. фактуру, товарни лист, сертификат о пореклу, сертификат о осигурању и сл.), а након прегледа истих, корисникова банка их шаље на наплату налогодавчевој банци у иностранство. Корисник је дужан да испуни услове утврђене акредитивом и да својој банци поднесе одговарајућу документацију, усклађену са условима наведеним у отварању.

Само отварање акредитива најчешће се обавља на енглеском језику, а такође се веома често поставља услов да језик на коме се издају документа буде енглески. У случају када презентована документа, односно подаци у траженим документима, нису формулисани или наведени у складу са условима уговореним у отварању, банка налогодавца задржава право да наплати своје трошкове и не исплати акредитивом уговорени износ. Неправилности у тумачењу термина за последицу могу да имају негативан утицај на коришћење акредитива, који је иначе у банкарству окарактерисан као један од најсигурнијих инструмената плаћања у платном промету са иностранством.

3. СТРУЧНИ ТЕРМИН И ЈЕЗИК СТРУКЕ

Лингвистика (социолингвистика) се претежно бавила „општим“ језиком који служи за потребе споразумевања и комуникацију у свакодневним

животним ситуацијама. Међутим, све већи значај науке и технике намећу је потребу да се већа пажња посвети стручним језицима који тај развој прате

Када говоримо о језику струке, чињеница је да се основно значење у општем језику проширује специфичним значењем у стручном (*confirmation* у општем енглеском језику значи „потврда“, док у банкарском стручном дискурсу представља обавезу коју преузима банка код наплате, односно плаћања акредитива).

Стручни језик је пре свега језик предвиђен за одређену намену и знатно се разликује од књижевног и говорног језика. Да би се разумео стручни текст и да би се саопштиле стручне информације, неопходно је познавање стручног страног језика, односно језика који користе стручњаци у одређеној области.

Ако на карактеристике језика гледамо тако што га одређивати према стилу, административни, и уже, пословни (Тошовић 1988) стил би се могао описати као једноставан, безличан и чињенички. Он се карактерише мирним, самопоузданим, одмереним тоном, одсуством било каквог покушаја да се побуди осећање, употребом специјалне терминологије, употребом скраћеница или симбола. Главни циљ језика струке, као и науке, јесте да буде информативан и функционалан. На основу наведеног може се закључити да су основне одлике одговарајућег стила јасност, прецизност, сажетост и објективност.

Када говоримо о превођењу језика струке, у овом случају језика банкарског пословања са иностранством, неоспорна је чињеница да језик оригинала треба да буде јасан, логичан и прецизан, односно да не оставља никакву могућност за појаву недоумица. Такође је неопходно да ове особине садржи и текст превода, односно да се тежи једнозначној употреби речи и избегавању двосмислености. Како су за такав текст веома битне материјалне чињенице, у њему се приликом превођења, у случају када то захтевају разлике међу језицима, ипак може извршити промена гласовне, морфолошке, лексичке или синтаксичке структуре оригинала.

Насупрот једнозначности стручног термина и његовој независности од контекста, општеупотребна реч може имати више значења, зависно од контекста у коме се налази.

Термини се по својој генези на семантичком нивоу граде вештачким путем, у циљу олакшавања комуникације у области струке. Ово подразумева сакупљање, дефинисање, нормирање и стандардизацију термина, чиме се испуњава лингвистички идеал о њиховој припадности систему, прецизности и једнозначности.

У пракси, међутим, кретања на плану језика често демантују ове тековине науке о терминологији. Стандардизација терминологије неопходна је ради уједначености употребе одређених терминолошких одредница и она подразумева, између осталог, одређивање који ће се термини и у ком

облику из енглеског језика (у нашем случају језика банкарских акредитива) усвојити у српском.

Најједноставнији, а самим тим и најчешћи начин за попуњавање лексичких празнина у вокабулару једног језика јесте преузимање речи и фраза из другог језика. Ово, ипак, у крајњем случају може да доведе до непотребне замене речи из домаћег лексичког фонда страним речима.

Када говоримо о утицајима других језика на српски језик струке, најчешће се ради о усвајању и позајмљивању одређене терминологије из енглеског језика. Под термином „англицизам“ Твртко Прћић подразумева да је то „свака реч из енглеског језика која је преузета у српски“ (нпр. фајл, хамбургер, ваучер), при чему свака таква реч „не мора нужно бити енглеска по свом крајњем пореклу; и друго, свака домаћа или одомаћена реч која се у српском користи под енглеским утицајем“ (нпр. софистициран) (Prčić 2019: 155).

Међутим, иако би етимолошка анализа могла да покаже да неке од позајмљених лексичких јединица своје порекло воде од латинског или неког другог језика, ипак бивају усвојене и одомаћују се у српском јек, тек након што су преузете из енглеског говорног подручја.

Прћић даље наводи да се преузимање англицизма и њихово прилагођавање систему језика примаоца врши или на нивоу облика - преобликовањем, или на нивоу садржине - превођењем (Prčić 2019: 174). Тако можемо да разликујемо англицизме који су преобликовани, преведени или мешовити. Основни облик прилагођавања ипак представља превођење, док је у пракси ипак знатно чешће преузимање речи са преобликовањем или без њега.

4. АДАПТАЦИЈА ПОЗАЈМЉЕНИЦА

Током процеса језичког позајмљивања потребно је да се лексика даваоца адаптира како би се лакше интегрисала у систем језика примаоца.

У својој књизи *Translation in practice: written and consecutive* (Ђорђевић 2009) Јасмина Ђорђевић наводи да савремена морфологија разликује неколико врста позајмљених форми:

- позајмљенице (*loan words*) представљају оне лексеме код којих су и форма и значење позајмљени из језика оригинала и где је изговор донекле прилагођен фонолошком систему језика превода. Ако применимо ово начело на језик банкарског акредитива, наилазимо;
- на следеће примере: *charterer* – чартерер, *transport* – транспорт, *original* – оригинал;
- делимичне позајмљенице (*loan blends*) јесу оне лексичке јединице код којих је само један део фразе страног порекла, док је други део одговарајући превод на језик циљ: *multimodal transportation* – мултимодални превоз, *place for presentation* – место презентације, *complying presentation* – усклађена презентација;

- семантичке позајмљенице (*loan shifts*) код којих је значење позајмљено из језика оригинала и пренето у форму која већ постоји у језику примаоцу као превод, док је притом проширено значење које та реч има: *covered by insurance* – *йокривен* осигурањем, *execute an order* – *извршићи* налог;
- преводне позајмљенице тј. калкови (*loan translations, calque*) настају процесом у коме се делови речи, сложеница или израза из језика оригинала за које не постоје еквиваленти у језику превода дословно преводе и усвајају као такве: *bank-to-bank arrangement* – аранжман банка-банци.

5. ОПРАВДАНОСТ УПОТРЕБЕ АНГЛИЦИЗАМА

Без обзира на то да ли су англицизми у српском језику настали презимањем или превођењем, не може се рећи да су подједнако оправдани. Прћић нам нуди скалу којом можемо да представимо пет различитих нивоа оправданости увођења англицизама (Prčić 2019: 129–134):

1. Сасвим неоправдан је онај англицизам који је у српски уведен онда када већ постоји домаћа или одомаћена реч или израз за дати страни садржај (*to implement* - имплементација тј. примена, спровођење или одомаћено – реализација). Оваква употреба је нарочито карактеристична за језик струке, где понекад влада научно неутемељно веровање да је прави стручни термин само онај који је преузет из енглеског језика.

2. Англицизам је неоправдан онда када постоји могућност да се садржај стране речи или израза преведе у складу са стандардима српског језика (*preliminary* – претходни уместо прелиминаран, *specified* – наведен уместо спецификован).

3. За англицизам кажемо да је условно оправдан уколико нуди економичнију варијанту изражавања новог или постојећег садржаја (*advice* – авизо уместо „пријем и преглед отварања акредитива уз достављање обавештења кориснику“). С обзиром на то да је превод мање економична варијанта, предност у употреби могуће је дати и преобликованој варијанти енглеске речи. Па ипак замењивање одомаћених израза економичнијим англицизмима не мора обавезно да буде оправдано и исправно.

4. Оправдан је онај англицизам који у српски језик уводи термин са новим или проширеним значењем (*to honour* – хонорисати, суштински се разликује од домаћег превода „(ис)поштовати“ с обзиром на то да иако садржи елемент „поштовања одређене обавезе“, у језику акредитива има проширено значење које се може тумачити као „прихватити обавезу и извршити плаћање“).

5. Сасвим оправдан англицизам уноси одређено ново значење у систем српског језика, Ово се дешава када са новом речју у српски језик долази сасвим нов и дотад непознат појам (*stand-by letter of credit* – стендбај акредитив).

Иако свих пет наведених нивоа категоризације англицизама чине део лексичког фонда српског језика, може се закључити да објективна потреба за усвајањем постоји само када се ради о сасвим оправданим, оправданим и донекле условно оправданим англицизмима. Прћић наводи да се у српском језику ипак користи свих пет категорија без велике разлике између оправданости и неоправданости њихове употребе (Prčić 2019:134).

6. ТУМАЧЕЊЕ АНГЛИЦИЗАМА У ЈЕЗИКУ ДОКУМЕНТАРНИХ АКРЕДИТИВА

У циљу разумевања проблематике која се односи на тумачење терминологије у документарним банкарским акредитивима, неопходно је да се подсетимо саме природе овог средства плаћања и да идентификујемо ризике у вези са уговарањем, отварањем и реализацијом акредитива. Искуства из праксе како домаће, тако и међународне, указују на потребу да уговарању пословне сарадње на међународном нивоу, утврђивању бонитета предузећа, отварању документарних акредитива и прегледу докумената треба приступати са дужном и стручном пажњом, не само банака, већ и учесника у спољнотрговинском послу. Ово је неопходно како у каснијим фазама реализације овог банкарског инструмента како плаћање штете не би претрпели ни клијент ни банка.

На састанку Комисије за банкарску технику и праксу Међународне трговинске коморе, одржаном у Бриселу 2009. године, професор Herman Daelus, председник највеће банке у Белгији БНП Париба Фортис (BNP Paribas Fortis), изјавио је да по његовом мишљењу фирме нису много заинтересоване за домаће тржиште већ за међународно, јер сматрају да им је то једини начин да преживе. Ова изјава наводи нас на закључак да тиме што су привредници окренути иностранству, постоји изражена потреба за јасном и прецизном комуникацијом између пословних партнера и банака које прате њихово пословање. Стога се тежило да нова правила успоставе међународну стандардну банкарску праксу. Имајући у виду да акредитивни посао има документарни карактер, те тежње се односе између осталог и на усклађивање терминологије. Правила су јаснија, прецизнија и свеобухватнија, а дате су и дефиниције свих значајних појмова у акредитивном пословању и тумачења одређених термина.

Дакле, пажња коју треба посветити руковању документарним акредитивима не односи се само на домен банкарског пословања и не захтева се само од службеника банке. Неопходно је да сви учесници у акредитивном послу имају одређена професионална знања, али и да познају језик струке којом се баве и на коме се посао обавља.

Због свега наведеног *Једнообразна правила за документарне акредитиве* формулисана су тако да пружају сигурност свим странама учесника у послу, најчешће у случајевима када се пословни партнери не познају

довољно. Конципирана су тако да пружајући могућност усаглашеног тумачења терминологије, на енглеском језику, омогућавају недвосмислено тумачење одредаба и поштују основне принципе у примени међународних конвенција, тј. принципе савесности и поштења.

У пракси се најчешће као предмет тумачења јављају општи појмови, чија садржина није јасно дефинисана, па тада настаје ситуација да уговорне стране садржину таквог појма тумаче и формулишу онако како је то уобичајено у њиховом систему. Ради бољег разумевања језика струке неопходно је да се основно значење у општем језику прошири специфичним значењем у стручном језику који се користи у функцији одређене струке.

На пример, у европском континенталном систему општи појам *Force Majeure* (лат. *vis maior*) тумачи се као природни догађај или последица људске радње, док је у англосаксонском овај појам наведен као *Act of God* (УСР 600 2007: 70) и обухвата само последице природног догађаја. У пракси се овај проблем углавном решава уз помоћ арбитраже или уз консултацију званичних међународних организација.

Превод термина „негоцирање“ – енглески *negotiation*: 1. преговори, претресање услова, преговарање, уговарање 2. уновчење, преброђење, савладавање (Simić 2009: 815) –умногоме се разликује од значења које ова реч има када се користи у пословању документарним акредитивима. Према тумачењу које је дала Комисија за банкарску технику и праксу Међународне трговинске коморе, негоцирање обухвата и испкуп докумената, а не само преглед истих. Стога, у језику струке који се користи у раду са документарним акредитивима, негоцирање значи давање противвредности докумената кориснику.

Превод термина „конфирмација“ – енглески *confirmation*: потврда, поткрепа, доказ (Simić 2009: 257) – у акредитивном пословању има значење неопозивог преузимања обавезе плаћања односно, у *Једнообразним њравилима и обичајима за документарне акредитиве* дефинисан је као *definitive undertaking*.

Уместо термина *reasonable time* (срп. разумно време), за који се сматра да је непрецизан, у циљу избегавања произвољног тумачења, утврђен је и тачно одређен број дана неопходан за преглед документа и он износи 5 банкарских (радних) дана.

Именица *applicant* у српском јавља се у значењу „подносилац молбе, молилац, кандидат“ (Simić 2009: 59), док у језику акредитива значи „налогодавац, односно страна на чији захтев је издат акредитив“ (УСР 2007: 18–19).

Presenter се на српски језик преводи као „подносилац“ (Ristić i dr. 2005), док се у језику акредитива тумачи као „корисник, банка или друга страна која учини презентацију“ (УСР 2007: 20–21).

Нова правила установљена овом ревизијом чине праксу једноставнијом, а језик са јасно утврђеним стандардима далеко је јаснији и разумљивији, јер садржи термине који се лако разумеју.

7. НЕОПХОДНОСТ САОБРАЗНЕ ПРИМЕНЕ ТЕРМИНА У РАДУ СА ДОКУМЕНТАРНИМ АКРЕДИТИВИМА

У току процеса ревизије *Једнообразних правила и обичаја за документарне акредитиве* уложен је значајан рад на креирању стандарда банкарске праксе за испитивање докумената по документарним акредитивима. Увођењем нових дефиниција на енглеском језику и тумачењем акредитивне терминологије изостављене су и избегнуте нејасноће у језику акредитива. Ова публикација неопходна је ради утврђивања терминологије која се користи приликом састављања презентираних докумената и усклађивања са значењем специфичних одредаба акредитива.

Разматрање питања термилошке полисемије у финансијском жаргону у великој мери зависи од контекста у коме се одређени термин налази. Наиме, сагледавање контекста у коме се термин јавља и свест о контексту као целини (*context awareness*) од кључног су значаја за решавање проблема полисемије.

Недвосмислена семантичка прецизност у тумачењу финансијских термина од суштинског је значаја за боље разумевање и несметано одвијање финансијских трансакција на међународном плану.

Непрецизност која у великој мери зависи од контекста приказана је на примеру синтагме *issuing-bank* која се у финансијском жаргону енглеског језика појављује у непромењеном облику у више полисемантичких реализација:

- issuing bank* – банка издавалац
- issuing bank* – централна банка
- issuing bank* – акредитивна банка
- issuing bank* – банка гарант

У основном значењу и ван контекста овај термин значи „банка издавалац“. У различитим контекстима он мења значење:

- када контекст указује на централну банку једне земље, једину институцију која је законски овлашћена за издавање новца, термин – синтагма *issuing bank* добија још једно значење – емисиона банка;
- уколико је реч о банци која је отворила/издала акредитив, адекватан превод на српски језик гласиће – акредитивна банка;
- у контексту с терминима који означавају различите хартије од вредности или начине плаћања *issuing bank* може да означава банку која је издала чек (платну картицу, гаранцију, обвезницу, итд.).

Термин *credit*, који је полисемног карактера, такође добија различита значења пром

еном контекста:

credit – одобрење рачуна (означава износ који се уплаћује на банкарски рачун)

credit – зајам клијенту (под условима уговора)

credit – акредитив (у пуном називу *letter of credit*)

Пример овог термина, са више семантичких реализација, у оквиру истог микросистема – банкарског пословања са иностранством, илуструје наш став у којој мери полисемија у домену финансијског вокабулара енглеског језика може да представља место за потенцијалне неусаглашености.

8. ЗАКЉУЧАК

Пре сваке расправе о оправданости преузимања неке стране речи код нас, веома је важно јасно разграничити шта је то што је потребно и неопходно из енглеског унети у српски језик. Такође је важно одредити у којој мери и на којим нивоима је нешто функционално, те га у складу с тим прилагодити правилима која важе у српском језику.

У исто време, треба се борити против свега онога што представља нејасноћу, ружи језик или је резултат помодарства и као такво је у нашем језику непотребно.

У борби за очување језика треба бити свестан чињенице да потпуни језички пуризам није могућ и да је језик неминовно отворен за спољне утицаје. С друге стране, неселективно прихватање англицизама, као и других страних речи, онда када у српском за одређени концепт или појам већ постоји установљен термин, могло би да доведе до анархије у језику.

Без обзира на оправданост њихове примене, англицизми у одређеној мери свакако утичу на језик, мењајући не само лексику, већ и синтаксу. Прихватањем одређених достигнућа у различитим областима науке, у нашем случају економије и банкарства, неминовно усвајамо туђу лексику и мењамо свој језик. Стога је потребно да будемо спремни на језичке утицаје из енглеског говорног подручја, али и да путем селективног пријема штитимо свој језик.

Данас, када смо сведоци значајног утицаја енглеског језика, можемо да закључимо да је стварање и стандардизација стручних термина, неопходан процес. Такође је неопходно пратити и усклађивати промене у језику и стручној области на коју се одређена терминологија односи.

Стручњаци који се баве банкарским пословањем у сарадњи са лингвистима, могли би да пронађу најприхватљивија решења, утврде стандарде и тако превазиђу проблем непрецизности и вишезначности, како у језику банкарских документарних акредитива, тако и у језику струке уопште.

Литература

Једнообразна правила и обичаји за документарне акредитиве (УСР), Ревизија 2007, Публикација 600, Београд, Привредна комора Србије; Национални одбор Међународне трговинске коморе Србије, 2007 (превод Анђелковић Цвијета).

[*Jednoobrazna pravila i obiçaji za dokumentarne akreditive* (UCP), Revizija 2007, Publikacija 600, Beograd, Privredna komora Srbije; Nacionalni odbor Međunarodne trgovinske komore Srbije, 2007 (prevod Anđelković Cvijeta).]

Тошовић Бранко, *Функционални стиллови*, Сарајево, Свјетлост, 1988.

[Тошовић Бранко, *Funkcionalni stilovi*, Sarajevo, Svjetlost, 1988]

Đorđević Jasmina, *Translation in practice, written and consecutive*, Novi Sad, Fakultet za pravne i poslovne studije, Prometej, 2009.

Prčić Tvrtko, *Engleski u srpskom*, Treće, elektronsko, izdanje, Novi Sad, Filozofski fakultet, 2019. <https://digitalna.ff.uns.ac.rs/sites/default/files/db/books/978-86-6065-512-9-1.pdf>.

Ristić Svetomir i dr, *Enciklopedijski englesko-srpski rečnik*, Beograd, Prosveta, 2005.

Simić Dušan, *Englesko-srpski enciklopedijski rečnik*, Novi Sad, Prometej; Sremska Mitrovica, Imprimator, 2009.

Gordana Vukadinović

APPLYING ANGLICISMS WHEN OPERATING WITH DOCUMENTARY LETTERS OF CREDIT

Summary

This paper discusses with the English loan words and their adaptation to Serbian language used in documentary credits. The problem of uniform interpretation of LC (Letter of Credit) documents and the standardizing of LC terminology was resolved in 2007 when the International Chamber of Commerce adopted the latest Revision of Uniform Customs and Practice for Documentary Credits, i.e. UCP 600. The corpus examined in this paper comprises the words and phrases of English origin used in the Serbian section of UCP 600. The aim was to determine, classify and summarize in short the process of linguistic borrowing as well as to highlight the importance of understanding the documentary credit terminology. The result of the analysis points to the necessity of advanced knowledge of LC terminology for both linguists and bank experts.

Keywords: anglicisms, documentary credit, loan words, interpretation